

- चूडार्ल KATHĀS. 119, 27, 30.
 चूडमञ्जरी f. N. pr. einer Vidjādhari KATHĀS. 112, 9.
 चूडलतिका f. Bez. eines best. Spiels Verz. d. Oxf. H. 218, a, 5.
 चूर्णा 1) Z. 7 lies TARKASĀṆGR. — 3) n. = चूर्णाक 3) Verz. d. Oxf. H. 207, a, 6.
 चूर्णाक 4) SĀH. D. 278. 366.
 चूर्णाकेश m. Haarlocke H. a. n. 4, 25.
 चूर्णान KATHĀS. 108, 133.
 चूर्णाप् mit वि, partic. °चूर्णीत zermalmt, zerschmettert KATHĀS. 60, 13. 61, 52.
 चूर्णीचिकीर्षु (vom desid. von चूर्णीकिर) adj. zu Staub zu zerreiben —, zu zermalmen beabsichtigend BHĀG. P. 10, 12, 30.
 चूर्णीभिर् zermalmt werden BHĀG. P. 10, 72, 37.
 चूलक am Ende eines adj. comp. Schopf: गृहीत° MATSĪASŪKTA 38 im ÇKDr.
 चूलिक 2) d) lies in der Dramatik Ankündigung einer Sache oder eines Ereignisses durch eine Stimme hinter dem Vorhange DAÇAB. 1, 52, 55. SĀH. D. 310. PRATĪPAR. 22, b, 7. चूलिकापेशाची hätte besonders aufgeführt werden müssen; चूलिकापेशाचिक Verz. d. Oxf. H. 180, a, 40. — f) ein best. Metrum Ind. St. 8, 320. fg.
 चूलिकापनिषद् Ind. St. 9, 10. fgg.
 चूलिन् 1) मुक्तकेशाश्च चूलिनः LIṅGA-P. im ÇKDr.
 चूपा fugo beim Elephanten und HALĀJ. 2, 66 hinzu.
 चूषिणी f. die Saugende, N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgā WILSON, Sel. Works 2, 39.
 चेटक 1) a) च्वर° ein Diener des Fieberdämons KATHĀS. 71, 207. — 2) KATHĀS. 32, 2.
 चेतन 1) a) च्वराणां चेतनः von Agni RV. 3, 3, 2 etwa so v. a. केतुर्यस्य; s. केतु 4). — b) (so zu lesen st. h) m. ein intelligentes Wesen SARVADARÇANAS. 21, 19. — 2) oder 4) b) चेतनेन विनाभूतः und चेतनेन विनाकृतः so v. a. entseelt, todt: देह R. 7, 33, 17. 20. — Vgl. पुरुचेतन.
 चेतनता, चेतनत्व das Intelligentsein SARVADARÇANAS. 81, 3.
 चेतसक, चेतसक die ed. Bomb.
 चेतुया f. N. pr. einer Oertlichkeit KSHIRIÇ. 43, 5.
 चेतोभू m. = चेतोभव der Liebesgott MĀLATIM. 77, 3.
 चेतोमुख (चेतम् + मुख) adj. dessen Mund Einsicht ist MĀṆḍ. UP. 3 (WEBER, RĀMAT. UP. 338).
 चेद् 4) ग्रहे वा तव चेदस्तु (अस्तु bildet den Nachsatz) KATHĀS. 94, 3. तद्वयोत्पलमालिका नानीता चेत्कुतो ऽपि मे । तन्न भार्यास्मि ते नापि भर्ता मम भवान् wenn du mir nicht bringst 62, 227. Sp. 1033, Z. 20. fg. चेद् am Anfange (!) eines Satzes Z. d. d. m. G. 14, 373, 6. चेन्न wenn nicht (einen Satz für sich bildend) 7. Z. 34. fgg. इति चेन्न (n bildet den Nachsatz) BĀDAR. 2, 1, 35. SARVADARÇANAS. 17, 16. इति चेतन्न 29, 20. इति चेतदपुक्तम् 34, 22. इति चेतस्यम् 66, 5. इति चेन्मैव वादोः 79, 22. इति चेन्मैवम् 44, 19. 61, 20.
 चेनुभट्ट s. चिन्नभट्ट.
 चेल 1) am Ende eines adj. comp. f. चा NAIŠH. 22, 42. — 2) HALĀJ. 2, 182. — Vgl. पापचेली, पापचेलिका.
 चेष्ट 1) केचिद्विनिहताः कृताश्चेष्टन्ति हि महीतले R. 7, 28, 38.

V. Theil.

- आ, सर्वमाचेष्टते विधिः thun, vollbringen KATHĀS. 96, 13.
 — वि 1) in der letzten Stelle ist विवेष्टितः st. विचेष्टितः zu lesen; vgl. 10226, wo aber die neuere Ausg. gleichfalls विचेष्टितं hat. — 3) sich rühren, thätig sein R. 7, 20, 29. Spr. 3184. (यद्) बुद्धिश्च न विचेष्टते KATHOP. 6, 10. — caus. in Bewegung setzen, zur Thätigkeit antreiben: मुत्तं विचेष्टयन्विश्वं परमस्त्वं प्रजापतिः KATHĀS. 36, 30.
 चेष्ट 2) b) ँच. ÇR. 1, 1, 8. 9. 12, 5. — 3) m. ein best. Fisch, = तप-स्विन् ÇABDAË. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.
 चेष्टक m. = चेष्ट 3) ebend.
 चैकित im pl. ist der pl. zu चैकित्य.
 चैकितायन Verz. d. Oxf. H. 41, a, 10.
 चैकित्सित im pl. ist der pl. zu चैकित्सित्य.
 चैत m. patron., pl. SĀṆSK. K. 184, a, 9.
 चैतन्य 1) SARVADARÇANAS. 2, 7. 10. 3, 20. 83, 7. 94, 8. Verz. d. Oxf. H. 230, b, 12. Ind. St. 9, 141. 162. मद्वा° adj. 132. Seele, Herz: ग्रन्थेनैव व-चसा तव सिक्तामिदं मम । चैतन्यमभूच्छ्रुतम् KATHĀS. 117, 111. — 2) vgl. WILSON, Sel. Works 1, 132—173.
 चैतन्यचरितामृत n. Titel eines Werkes, einer Verkürzung des Kāi-tanja Karitra, WILSON, Sel. Works 1, 133.
 चैतन्यचरित्र n. Kaitanja's Geschichte, — Leben, Titel einer Schrift, WILSON, Sel. Works 1, 132.
 चैतन्यदेव m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 134, b, 26.
 चैतन्यमैश्वरी f. eine Form der Durgā ebend. 93, b, 14. 96, a, 6.
 चैतन्यमङ्गल n. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1, 168.
 1. चैत्य SARVADARÇANAS. 20, 9. fg.
 2. चैत्य 2) शाक्यादिप्रणीतचैत्यवन्दन Verz. d. Oxf. H. 264, a, 30.
 चैत्र 1) die ed. Bomb. चित्रं, der Schol. चैत्रं. — 2) a) ÇĀṆKH. Br. 19, 3. चैत्रियायणं (d. i. चैत्र्यायण) m. patron. oder metron. des Jāgñasena TS. 5, 3, 8, 1; vgl. u. चैत्र 2) e).
 चैत्रभट्ट s. चिन्नभट्ट.
 चैल 1) मञ्चाश्चालकृताः स्रग्भिः पताकाचैलितोरणैः BHĀG. P. 10, 42, 33.
 चैलातेन तिरिदधे स्तनतटम् Spr. 3981. — 3) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 53, b, 12.
 चैलेय (von चैल) adj. aus Zeug gemacht BHĀG. P. 10, 41, 40.
 चोच 1) PAÑČAR. 3, 13, 11.
 चोडकर्ण m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 69, 164.
 चोदन 3) BHĀG. P. 11, 12, 14. 18, 36.
 चोद्य 1) b) न चोद्यमद्: so v. a. das versteht sich von selbst; नाश्चर्यमि-ति भावः MALLIN.; vgl. 2) b). — c) zur Rede zu stellen: यद्येभयोः समो दोषो न तेनैकश्रेष्ठो भवति SARVADARÇANAS. 142, 9. — 2) a) eine schwer zu beantwortende Frage, eine Frage, die in der Absicht einen Andern in Verlegenheit zu bringen, aufgeworfen wird, SARVADARÇANAS. 133, 5. 136, 12. NILAK. zu MBH. 3, 1653: चोद्यं तर्कः येन समाधिकले सार्वकाम्यदो-दोषमुन्नयति. — Vgl. कु°.
 चोर 1) a) TAITT. ĀR. 10, 65. MBH. 3, 7834. Spr. 4286. — d) N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 142, a, 13.
 चोराप् (von चोर) einen Dieb vorstellen: चोरापित einen Dieb spielend BHĀG. P. 10, 37, 29.

90